

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **J. M.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2023 r.,

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 12 października 2023 r., sygn. akt IV K 285/23

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie został wniesiony akt oskarżenia przeciwko J. M., któremu postawiono zarzut oszustwa z art. 286 § 1 k.k. (k. 2595, t. XI). Sąd Okręgowy w Krakowie, na wniosek miejscowo właściwego Sądu Rejonowego, postanowieniem z 5 grudnia 2022 r., sygn. akt VI Ko 134/22, przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie, kierując się przesłankami z art. 36 k.p.k. (k. 2609, t. XI).

Wskazany wyżej postanowieniem, Sąd Rejonowy w Częstochowie, wystąpił z wnioskiem do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy dotyczącej J. M. (sygn. akt IV K 285/23), innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Pragi w Warszawie, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, które w tej sprawie miało być zagrożone przez zły stan zdrowia oskarżonego, a także

znaczą odległość dla większości osób podlegających wezwaniu rozprawę oraz ograniczone możliwości komunikacyjne do siedziby wskazanego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Ochrona wartości, jaką jest dobro wymiaru sprawiedliwości, może uzasadniać uruchomienie trybu art. 37 k.p.k. wtedy, gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie o braku możliwości rozpoznania sprawy przez obiektywny i bezstronny sąd, który jest do tego miejscowo właściwy. Sytuacja taka teoretycznie może mieć miejsce, gdy stan zdrowia oskarżonego jest na tyle zły, a więc zarówno nierokujący w najbliższym czasie poprawy, jak i jednocześnie uniemożliwiający podejmowanie przez oskarżonego jakichkolwiek czynności procesowych przed odległym, miejscowo właściwym sądem. W takiej sytuacji może bowiem dojść do naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki ze względu na niemożność uczestnictwa oskarżonego w postępowaniu sądowym.

Wniosek Sądu Rejonowego nie wskazuje jednak, aby w niniejszej sprawie wystąpiła w odniesieniu do J. M. taka okoliczność faktyczna, która uzasadniałaby zmianę sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Jak wynika z akt, zwłaszcza protokołu rozprawy z 27 września 2023 r., J. M. wyraźnie wskazał, że z uwagi na wiek 67 lat i dolegliwości zdrowotne, dojazdy do C. są dla niego mocno utrudnione, ale również przy niewielkiej emeryturze (3400 zł) dość kosztowne. Oskarżony zauważył u siebie zaniki pamięci, obrońca zaś wskazał, iż cierpi on także na schorzenia natury ortopedycznej (miał dwukrotnie złamany kręgosłup). Załączona do akt sprawy dokumentacja medyczna obrazuje zaś przebieg leczenia i konsultacji specjalistycznych J. M., jakie przeszedł w 2021 r. (k. 2292, koperta). Nie sposób uznać, by ten stan zdrowia oskarżonego stanowił aktualnie przeszkodę do rozpoznania sprawy, gdyż już jego stawiennictwo na rozprawie w dniu 27 września

2023 r. wskazuje, że stan ten jedynie utrudnia, a nie uniemożliwia rozpoznanie sprawy.

Co do pozostałej argumentacji zawartej we wniosku Sądu Rejonowego w Częstochowie wskazać przede wszystkim należy, że Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu, poza weryfikacją przesłanek z art. 37 k.p.k., nie dokonuje kontroli zasadności decyzji innych sądów podejmowanych w przewidzianym ustawowo trybie. Okoliczności związane z ekonomiką postępowania, podlegały już natomiast stosownej analizie przez Sąd Okręgowy w Krakowie, czego wyrazem jest postanowienie z 5 grudnia 2022 r., sygn. akt VI Ko 134/22 (k. 2609, t. XI). Nie ulega natomiast wątpliwości, że część okoliczności przywołanych w postanowieniu Sądu Rejonowego w Częstochowie nie należy do kategorii z art. 37 k.p.k., gdyż można je rozważać jedynie w trybie art. 36 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(EF)

[ms]